

DEMOKRASİ = KOOPERATİFÇİLİK

Ecz. Ali Karataş

İlkel topluluklardan beri, inançlar insanlara ister dinsel, ister ulusal olsun sürekli, birlik-te yaşamayı, şefkati, birleşmeyi ve sevmeyi aşıl原因cı bir amaç güderler. Sosyal yaşantının yönelimi de bu doğrultudadır.

Sosyal yaşantıda elele vermek, karşılıklı yardım ve bireyin bireye gereksinimi zorunludur. İnsanlar yalnız bir kişinin değil, toplumun nitelikli yaşama ve en iyi çalışma ideallerini oluşturmak için uğraşırlar. Bu da bir işbirliğini ve dayanışmayı ifade eder.

Toplum içinde insanları birbirine yaklaştıran, emeklerini ve güçlerini birleştiren ve insanlığın çok eski çağlarından beri görülen bu sosyal ve insancıl davranış biçimine “**Kooperatifçilik**” diyoruz.

Kooperatifçiliğin sosyal ve insancıl bir bilim dalı oluşunun yanısıra, barışçı, özgürlükçü, eşitlikçi bir yanı da vardır. Barışçılığın dolay kurduğu sistemde sınıflar ve topluluklar arasındaki anlaşmazlıklar ortadan kalkar. İnsanları dostluk ve uyum içinde yaşamaya sevk eder. Birimiz hepimiz için, dayanışma, karşılıklı yardım ve saygı, karşılıklı feragat ve özveri gibi özellikleriyle insanları özgeciliğe ve başkalarını sevmeye yöneltir. Özgürlükçü yanıla özgür düşünce ve demokratik katılımcı yönetim gibi öğeleri içerir.

Kooperatifler uygarlığın bir ölçüsüdür. Hangi ülkede kooperatifçilik yerleşmiş, kooperatif sayısı ve ortak sayısı çoğalmış, maddi ve manevi gücü artmışsa, o ülkelerin gelişmişliğinin yanında hoşgörüsünün, demokrasinin, insan haklarına saygı gibi insani değerlerinin yüksekliği göze çarpmaktadır. Demokrasinin toplum içinde yeşermesine neden olan kooperatifler genel kurulların içinden seçilen üyelerce yönetilirler. Böylece ortaklarının kendi kendine idaresine, eşitlikçi ve adalete uygun bir biçimde yönetime katılma ve yönetimi denetleme olanağını vererek halkın demokrasi yolunda yetişmesine olanak tanımaktadır.

Kooperatifçi bir toplum yetiştirilirse, aynı zamanda, bu nitelikleri taşıyan bir insan topluluğu da üretilmiş olacaktır.